

Jens Peter Jensen (V):

Jeg er enig med den højtærede handelsminister i det synspunkt, at samfundet har de redskaber, der er nødvendige for at få opklaret de ting, som man sigter på med dette lovforslag. Derfor kan venstre ikke medvirke til at gennemføre dette lovforslag. Jeg synes også, at vore erindringer fra trustkommissionens arbejde ikke er noget, der frister til gentagelse.

Så har jeg for resten gjort den iagttagelse, at hverken LO eller forslagsstillerne her omtaler et af de største monopoler, vi har her i samfundet, nemlig fagbevægelsen; den vil man altså ikke have undersøgt.

Glensgård (FP):

Efter forslaget og forslagets intentioner er det odiøst at skabe arbejdspladser, at tjene penge på arbejdspladser, det skal mistænkeliggøres at investere i erhvervslivet, og det er klart, at noget sådant ligger så langt væk fra fremskridtspartiet som overhovedet muligt. Alene af den grund kan vi ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse. F. eks. er lovforslagets § 4, stk. 3, en sådan trussel mod erhvervslivet, at dets vedtagelse vil medføre en kapitalflugt. Det kan man selvfølgelig være interesseret i, det er bare ikke fremskridtspartiets tanke. Vi vil ikke acceptere, at man af en eller anden årsag skal kunne tvinges til at oplyse fabrikshemmeligheder. Det er kommunisternes idé med dette stk. 3, og det er altså modsat fremskridtspartiet.

Vi kan således meddele kommunisterne, at vi vil forsøge, så godt det er muligt for os, at få dette lovforslag forkastet hurtigt muligt.

Ingomar Petersen (RV):

Dette forslag fra kommunisterne virker i sin tankegang for så vidt rigtigt; man kan ikke komme uden om, at der her peges på nogle væsentlige problemer. Handelsministeren siger, at monopoltilsynet skulle have muligheder for at klare disse problemer, men at man ikke har kunnet overkomme det osv. Det synes jeg nok er en ting, som vi virkelig har behov for at få nærmere vurderet under udvalgsarbejdet. For jeg vil også godt stille det spørgsmål, om monopolloven egentlig er tilstrækkelig, om monopolrådet efter den nugældende lovgivning er det.

Jeg tror ikke, det er nogen skade til sådan 20 år efter også at lade nye øjne se på problemet. Jeg tror ikke, man bare kan nøjes med, som

handelsministeren foreslog, at lade monopoltilsynet give en redegørelse og acceptere dets vurdering af, om der er behov for det eller ej. Jeg tror virkelig, at også andre skal se på dette for os i det radikale venstre ret væsentlige problem, og at vi skal have en virkelig effektiv fremtidig lovgivning, der giver mulighed for at klarlægge og kortlægge den økonomiske magtudfoldelse, der er her i landet, og som udøves af den art truste, monopoler og karteller, der helt eller delvis behersker forskellige grene af den økonomiske virksomhed og derigennem begrænser den frie konkurrence eller erhvervsfriheden.

Ikke mindst er det mindre erhvervsliv i vort moderne samfund kommet i klemme grundet på de store magtkoncentrationer i erhvervslivet. Der er, som det også rigtigt er nævnt, sket en erhvervsmæssig forskydning igennem de sidste 20 år, som har vist sig at være til ugunst for det mindre erhvervsliv. Skal vi på længere sigt beholde det mindre erhvervsliv inden for handel, håndværk og industri – og det skal vi efter radikal opfattelse – mener vi, at der må gøres noget, at der må gennemføres en undersøgelse.

Professor Birck har engang sagt: jeg har aldrig mødt mennesker eller menneskelige organisationer, som ikke misbrugte deres magt. Og det er vist rigtigt. Det, der er vores opgave, er at sørge for, at disse misbrug bliver så små som tænkeligt.

Hvis vi når frem til at skulle nedsætte en eller anden kommission, mener jeg heller ikke, det vil være nogen skade til, at en sådan kommission også så på de store organisationer inden for arbejdsmarkedsområdet. For det er da også et spørgsmål, når man diskuterer, hvem det egentlig er, der dirigerer dette samfund, om det ikke efterhånden mere er blevet organisationerne end folketingset. Jeg tror virkelig, at vi også på dette felt – men det kan godt være, hr. Knud Jespersen ikke er enig med mig i dette – har brug for at få en tilbundsgående undersøgelse.

Men et kommissionsarbejde tager tid, det ved vi af erfaring: den tidligere trustkommission blev jo egentlig aldrig færdig. Hvis man skal tage dette seriøst, skal der også være en betydelig længere tidsfrist på end den, som er nævnt i det kommunistiske forslag.

Vi vil fra radikal side nøje vurdere disse problemer under udvalgsarbejdet, men vi ser også sådan på det, at skal der komme noget virkeligt ud af at få undersøgt disse ting til